

Artykuł 7 ust. 4: niekompletna transpozycja (przepisy dotyczące praktyki łowieckiej nie zawierają zakazu polowań w okresie wychowu młodych i w czasie reprodukcji oraz w szczególności, jeśli chodzi o gatunki wędrownie, w okresie reprodukcji lub ich powrotu do swoich miejsc wylęgu oraz nie dokonano transpozycji obowiązku przekazywania Komisji stosownych informacji na temat praktycznego stosowania przepisów łowieckich);

Artykuł 9: nieodpowiednia transpozycja na szczeblu krajowym (kontrole zgodności z prawem odstępstw są nieskuteczne i zbyt pośpieszne); nieodpowiednia transpozycja i stosowanie na szczeblu regionalnym (Abruzja, Lacjum, Toskania, Lombardia, Emilia-Romania, Marche, Kalabria i Apulia);

Artykuł 10 ust. 2: niekompletna transpozycja (brak obowiązku przekazywania Komisji informacji niezbędnych do koordynacji badań i prac na rzecz ochrony populacji ptaków chronionych przez dyrektywę, zarządzania nimi i ich wykorzystywania);

Artykuł 11: niekompletna transpozycja (nieprzewidziany został obowiązek konsultowania się z Komisją w kwestii wprowadzenia egzotycznych gatunków);

Artykuł 13: nieprzetrasponowany;

Artykuł 18 ust. 2: nieprzekazanie przez władze włoskie treści przepisów regionalnych w dziedzinie polowań dla regionów Lacjum, Lombardia, Toskania i Apulia.

(¹) Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 23 października 2008 r. w sprawie T-256/07 People's Mojahedin Organization of Iran przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 grudnia 2008 r. przez People's Mojahedin Organization of Iran

(Sprawa C-576/08 P)

(2009/C 55/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: People's Mojahedin Organization of Iran (przedstawiciele: J.-P. Spitzer, adwokat i D. Vaughan, QC, M. E. Demetriou, barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisja Wspólnot Europejskich, Królestwo Niderlandów

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji w zakresie, w jakim oddalił on jako bezzasadne żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2007/445/WE (¹) wniesione przez People's Mojahedin Organization of Iran;
- stwierdzenie nieważności decyzji 2007/445/WE w zakresie, w jakim dotyczy ona People's Mojahedin Organization of Iran;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w postępowaniu przed Trybunałem a w odniesieniu do decyzji 2007/445/WE przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie dotyczącej praw podstawowych, stosowania art. 1 ust. 4 i art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931 i art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w odniesieniu do wspólnotowego środka, na mocy którego People's Mojahedin Organization of Iran została utrzymana w wykazie organizacji zdelegalizowanych, wnosząca odwołanie twierdzi, że:

- 1) Sąd Pierwszej Instancji nie przeprowadził wymaganej w traktacie WE całościowej oceny decyzji 2006/445/WE ustalając czy Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie;
- 2) Sąd Pierwszej Instancji naruszył zasadę skutecznej ochrony sądowej nie przeprowadzając całościowej oceny;
- 3) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo stwierdzając, że Rada nie popełniła oczywistego błędu w ocenie wydając przedmiotową decyzję. Rada i Sąd Pierwszej Instancji posiadali wszystkie dane w przedmiocie okoliczności faktycznych i argumentów przedstawionych w postępowaniu przed sądem krajowym i powinni byli dokonać dokładnej oceny elementów odciążających;
- 4) Sąd Pierwszej Instancji naruszył art. 1 ust. 4 i 6 ww. wspólnego stanowiska i art. 2 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia oddalając argument wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym jedynie obecne prowadzenie działalności terrorystycznej lub obecne zagrożenie taką działalnością może uzasadnić utrzymanie danej osoby na przedmiotowym wykazie;
- 5) Sąd Pierwszej Instancji błędnie uznał, że Rada miała prawo wykluczyć elementy odciążające przedstawione przez wnoszącą odwołanie na podstawie wniosku dotyczącego kwestii badanych w ramach poprzedniego zarzutu odwołania;
- 6) Sąd Pierwszej Instancji błędnie oddalił twierdzenie wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym Rada nie podała wystarczających argumentów w przedmiocie elementów odciążających

dotyczących kwestii po 2001 r., ani nie uzasadniła, dlaczego wnosząca odwołanie została utrzymana w wykazie organizacji zdelegalizowanych.

(¹) Decyzja Rady 2007/445/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzje 2006/379/WE i 2006/1008/WE, Dz.U. L 169 z dnia 29 czerwca 2007 r., s. 58.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Antwerpen, oddział Hasselt (Belgia) w dniu 29 grudnia 2008 r. — Rijksdienst voor pensioenen przeciwko E. Brouwer

(Sprawa C-577/08)

(2009/C 55/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Arbeidshof te Antwerpen, oddział Hasselt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rijksdienst voor pensioenen

Strona pozwana: E. Brouwer

Pytanie prejudycjalne

Czy dekrety królewskie 1.12.1969, 18.6.1970, 8.6.1971, 14.9.1972, 31.7.1973, 12.7.1974, 13.2.1975, 28.11.1975, 26.11.1976, 26.9.1977, 31.7.1978, 31.8.1979, 2.12.1980, 13.1.1982, 14.3.1983, 11.1.1984, 30.11.1984, 24.1.1986, 30.12.1986, 6.1.1988, 2.12.1988, 30.11.1989, 10.12.1990, 1.6.1993, 8.12.1993, 19.12.1994 i 10.10.1995, wydane w wykonaniu art. 25 dekretu królewskiego z dnia 21 grudnia 1967 r. w sprawie powszechnego pracowniczego systemu zabezpieczeń emerytalnych i rentowych, które stanowią, że, dla celów obliczania emerytur zatrudnionych na terenach przygranicznych pracowników płci żeńskiej, ustala się fikcyjne lub ryczałtowe wynagrodzenia, które są niższe niż te ustalane dla zatrudnionych na terenach przygranicznych pracowników płci męskiej, są zgodne z art. 4 ust. 1 dyrektywy 79/7/EWG (¹) z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego?

(¹) Dyrektywa 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 1979, L 6, s 24).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 29 grudnia 2008 r. — Rhimou Chakroun przeciwko Minister van Buitenlandse Zaken

(Sprawa C-578/08)

(2009/C 55/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rhimou Chakroun.

Strona pozwana: Minister van Buitenlandse Zaken.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zwrot „korzystani[e] z systemu pomocy społecznej” zawarty w art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE (¹) z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin należy interpretować w ten sposób, że pozwala on państwu członkowskiemu na przyjęcie przepisów o łączeniu rodziny odmawiających go członkowi rodziny rozdzielonej, który wykazał, iż posiada stabilne i regularne środki, które wystarczają do utrzymania jego oraz członków jego rodziny, lecz który, z powodu poziomu dochodów, byłby jednak uprawniony do szczególnej pomocy w przypadku szczególnych i indywidualnie ustalonych kosztów niezbędnych do jego utrzymania, zwolnień z podatku przyznanych przez samorząd terytorialny w zależności od dochodów lub środków wspierania dochodów w ramach gminnej polityki minimalnej (minimabeleid)?
- 2) Czy dyrektywę Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin, a w szczególności jej art. 2 lit. d) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten sprzeciwia się regulacji krajowej, która w celu zastosowania warunków dotyczących dochodów w art. 7 ust. 1 lit. c) dokonuje rozróżnienia w zależności od tego, czy związku rodzinne powstały przed czy po wjeździe na terytorium osoby mieszkającej w państwie członkowskim?

(¹) Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251, s. 12).